

Главниятъ готвачъ не смѣялъ да отмѣни заповѣдта на царкинята и търпеливо изчакалъ, до гдѣто тя източила всичкото тѣсто...

Баницата станала славна работа! Царьтъ кусналъ едно парче отъ нея, похвалилъ готвача и заповѣдалъ да го наградятъ заедно съ всички други готвачи.

— Ваше Величество, казалъ готвачътъ, въ такъвъ случай първата награда се пада на царкинката, защото тя извърши най-важната и най-деликатната работа... И той разказалъ, какъ царкинята пожалила бѣдния готвачъ и какъ вмѣсто него източила майсторски всичкото тѣсто.

— Каква награда искашъ зарадъ твоето добро сърце, запиталъ царьтъ дъщеря си.

— Не искамъ никаква награда, татко. Азъ съмъ щастлива, гдѣто можахъ да помогна на бѣдния, нещастенъ момъкъ...

При все това, царьтъ искалъ да остави единъ споменъ — награда за добрината на дъщеря си. Той заповѣдалъ да построятъ едно много голѣмо здание — палатъ, и го нарекълъ: „Домъ за бѣднитѣ“. Тамъ намирали подслонъ и жилище всички бѣдни и нещастни хора отъ цѣлото царство. Народътъ благославялъ царя и неговата добра дъщеря и отъ своя страна нарекълъ този приютъ: „Домъ на царкиня Мита“. Този домъ и до сега съществува въ онова царство, името на добрата царкинка и до сега се носи отъ уста въ уста, при все че нейното тѣло прѣди хиляди години да се е разрушило въ прѣгрѣдкитѣ на черната земя...